

Totenåsen rundt

Av Sissel Marie Caspari

Årets siste tur var annonsert til Totenåsen, men oppslutningen var *svært* dårlig. Riktignok var det hølje-regn kl. 7 på morgenen, men folk burde jo vite bedre enn å la seg skremme av det. Hans-Jørgen hadde hoppet inn som turleder og ellers var det tre andre på Østbanen (Arne, Mattis og undertegnede). Vi ventet til litt over klokken ni da et par kanskje skulle være med, men dem så vi ikke snurten av. Det så vi heller ikke av en som skulle henge på fra Grorud.

Mens vi kjørte opp til Minnesund hadde vi sol og blå himmel. På bensinstasjonen provianterte vi litt og

ventet i tilfellet, men det kom ingen flere.

Ingen hadde vært på forekomsten før og Arne ble utnevnt til navigatør. Vi fant en avkjørsel til Feiring kirke, og etter å ha konsultert «hundre og ørten»kart fant vi Feiring på ett. Da veien ikke var kjørbær lenger tok vi bena fatt. Veien ble fort til en sti som stykkevis gikk over til bekk/elv før den tok slutt. Vi skar ut i terrenget og det gikk bokstavelig over stakk og stein før vi kom ned til mere humant terreng (en ny vei). Vi hadde hele tiden problemer med å få terrenget til å stemme med kartet. (Vi fant veier, myrer, elver og gårder som ikke sto på kartet, og mistet gårder, veier og vann som sto der.)

En sidevei tok av og der denne kryset en elv (eller snarerer motsatt) gjentok Arne sin bragd fra Byrudturen. (Jeg måtte jo vaske det andre benet også. Red. Anm.).

Vel vi kom oss da opp på Åsen og etter orienteringsløp Totenåsen rundt tok Hans-Jørgen seg en rekognoseringsstur. Han kom tilbake og tok stammebrølet for å kalle sammen flokken før han fortalte at vi var på riktig ås, men ca. 200 m for høyt oppe. Vi gikk nedover igjen og traff to som vi spurte om gruvene på Pålshaugen. Da fikk vi vite at vi var på ville veier. Vi befant oss nemlig flere kilometer lenger nede på Pipåsen.

Vel vi fant ned til veien igjen og tok spisepauser mens turleder jogget to km nedover veien og opp et hugstfelt for å hente bilen. Etter rallykjøring videre oppover parkerte vi. Så bar det opp på riktig ås med gode muligheter for å prøve seg som både fjellgeit og ørn. Vi fant noen skjerp, ett av dem et nokså dypt vannfylt hull. I skjerpene var det magnetitt,

pyritt og et sted gips, men ingen gruver fant vi. Alle sånne ting bør man være sporty nok til å ta med godt humør. Lett var det jo heller ikke å orientere seg i tjukke granska-uen.

Ved totiden var alle enige i å kutte ut der og snu nesen hjemover. Vi tok istedet «en spansk en» og skar over til Hurdal hvor vi ganske raskt fant en manganforekomst (en hadde vært der før), hvor vi fant kalsedon, geothitt, jaspis og fin hollanditt. Vi vasset faktisk i hollanditten selv om den beste måtte letes litt etter. Den ble funnet i opptil fem cm store kuler.

Noe duskregn var alt vi hadde før vi dro mot Oslo ved attentiden. En regnbyge på hjemveien og etterpå blek kveldssol. De som lot seg skremme til å bli hjemme kan bare angre for vi hadde en riktig hyggelig tur. All honnør til tursjefen som var sporty nok til å hoppe inn som turleder uten å ha vært der før, og som fikk den glupe ide å dra til Hurdal. Takk for en fin tur.

NORD-NORGES NYE STEINBUTIKK

**Bertnes
Geo-Senter**

H. KVALNES

Boks 36, N-8052 VALØSEN — Tlf. (081) 14 303

Bankgiro: 8902.32.65231 — Postgiro: 3 90 66 33

Bankforbindelse: A.s Nordlandsbanken

Smykkesteinliperi — Steinsamling
Kjøp/salg stein og mineraler
Maskiner og utstyr for steinsliping til
hobby og Industri
Halvfabrikata til smykkeleging

BE OM KATALOG